

Bevarandeplan för Natura 2000-område Benestads backar

SE 0420131

pSCI beslutat av Regeringen 1997-01.

SCI fastställt av EU-kommissionen 2004-12.

Bevarandeplan kungjord av Länsstyrelsen i Skåne län 2005-12-16.

Kommun : Tomelilla

Läge : Ca 4 km SV om Tomelilla

Markägare : Enskild

Areal : 6,95 ha

Benestads backar är förutom ett Natura 2000-område också;

- Naturreseptat Benestads backar sedan år 1972
- med i Myrskyddsplanen
- med i Naturvårdsprogrammet för naturvärde
- med i NBO (Baldringe-Ullstorp)
- med Riksintresse för naturvård (Sjöbo Ora-Fyledalen-Nybroån med biflöden)
- med Riksintresse för kulturmiljö (Slottslandskap med Örups, Tosterups och Bollerups slottsmiljöer)
- med i Rikkärrsinventeringen
- med i Äng- och hagmarksinventeringen 1986

Vad betyder Natura 2000?

Natura 2000-områdena ska bidra till att skyddsvärda naturtyper och arter får ett långsiktigt bevarande. Att en mark brukas på ett lämpligt sätt är i många fall en förutsättning för att viktiga naturtyper och arter ska kunna bevaras. Bevarandeplanen ska peka ut naturvärdena för ett område och beskriva vad som krävs för att värdena långsiktigt ska finnas kvar.

Naturtyper och arter enligt Natura 2000

Områdets naturtyper (se tabell 1 och bilaga 1) konstaterades vid fältbesök 2004-05-25.

Tabell 1. Benestads backars naturtyper med arealer 2004, Natura 2000-arter och Natura 2000-koder inom parentes

Naturtyper	Areal (ha)
Kalkgräsmarker (6210)	2,60
Rikkärr (7230)	0,80
Högörtsängar (6430)	0,60
Trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ (9070)	0,60
*Källor med tuffbildning (7220)	0,20
Fuktängar med blåtåtel och starr (6410)	0,10
Total areal naturtyper	4,90
Arter	
Kalkkärrsgrynsnäcka, <i>Vertigo geyeri</i> (1013)	
* prioriterad naturtyp enligt Natura 2000	

Bevarandesyfte och bevarandemål

Det övergripande bevarandesyftet är att upprätthålla ovan nämnda naturtyper i gynnsam bevarandestatus inom den biogeografiska regionen.

För Benestads backar innebär detta följande bevarandemål:

Areal

Odlingslandskapet

- Naturtypen Kalkgräsmarker (6210) skall omfatta minst 2,5 ha
- Naturtypen Trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ (9070) skall omfatta minst 0,5 ha
- Naturtypen Fuktängar med blåtåtel och starr (6410) skall omfatta minst 0,1 ha
- Naturtypen Högörtsängar (6430) kan minska med följden att framförallt 7230 ökar.

Våtmarker

- Naturtypen Rikkärr (7230) skall omfatta minst 0,8 ha
- Naturtypen Källor med tuffbildning (7220) skall omfatta minst 0,2 ha

Struktur och funktion

Odlingslandskapet och våtmarker

- Området fortsätter vara öppet med omväxlande markfuktighet med enstaka träd och buskar.
- Området fortsätter att betas och betestrycket är lagom hårt.

- Slätter bör ske årligen framförallt i rikkärren (7230) men också i fuktängen (6410) för att värdena skall bestå. Axagspartierna behövs inte slås alls eller endast i mindre omfattning t.ex. vartannat eller vart tredje år.

Typiska arter

Odlingslandskapet

- De för Kalkgräsmarker (6210) typiska arterna fältvädd, småfingerört, brudsporre, honungsblomster och harmynta skall förekomma i livskraftiga populationer i området.

Våtmarker

- De för Rikkärr (7230) typiska arterna slätterblomma, majviva, tagelsäv, näbbstarr och axag skall förekomma i livskraftiga populationer i området.
- Den för Källor med tuffbildning (7220) typiska arten tätört skall förekomma i livskraftiga populationer i området.
- De för Källor med tuffbildning (7220) typiska arterna röd skorpionmossa, kalltuffsmossa och kamtuffsmossa skall förekomma i livskraftiga populationer i området.
- De för Rikkärr (7230) typiska arterna röd skorpionmossa och fetbålmossa skall förekomma i livskraftiga populationer i området.
- De för Fuktängar med blåtåtel och starr (6410) typiska arterna stor ögontröst, sumpgentiana och brudsporre skall förekomma i livskraftiga populationer i området.

Natura 2000-arter

- Kalkkärrsgrynsnäcken skall förekomma i livskraftiga populationer inom området.

Framtida uppföljning av planen kan medföra att nuvarande bevarandemål ändras och att nya mål läggs till.

Beskrivning

Områdesbeskrivning

Benestads backar ligger sydväst om Tomelilla tätort i Benestads socken. Benestads backar sluttar ner mot Fyledalen och nere i dalen rinner Fyleån. Det skiljer ca. 50 m mellan dalbotten och slätten ovanför. Området är unikt för Skåne genom att kalkhaltigt grundvatten bryter fram i små rännilar i den branta dalsidan och ger upphov till mycket artrika kalkkärr.

Benestads backar har ett av landets bäst utvecklade kalktuffbildande kalkkärr. Stora delar av backarna är uppbyggda av flera meter tjocka kalktuffbildningar från kvartärtiden och stora mängder subfossil finns i packarna med kalktuff. Kalktuffbildningen innebär att kalk fälls ut med hjälp av mikroorganismer och vissa mossor. Någon nettonybildning av tuff förekommer inte numera.

Jordarten är uppbyggd av isälvsediment. Avrinningsområdet ingår i Nybroåns tillrinningsområde.

Det finns mycket stora botaniska värden i Benestads backar i bl.a. extremrikkärren som är ett riksintresse pga sin utformning och floristiska särprägel med bl. a. många sydliga arter. I området finns den rödlistade arten kalkkärrsgrynsnäcka.

Landskapsbilden är värdefull med utsikt över det öppna landskapet likväl som det skogsklädda landskapet. Enligt Campbell ligger risbygden i norr och slättbygden i de övriga riktningarna. Hela området betas med charolais - kor och vissa delar av extremrikkärren slås årligen. Kalkbrytning har förekommit överallt där det funnits tuff och många gamla brott syns ännu i terrängen.

Enligt en geometrisk karta från 1781 har det längs ån varit sidvalls- och madängar. Längre upp i backarna har det varit hårdvallsängar och en liten åker. Området har nu en lång kontinuitet som betesmark. På den gamla ekonomiska kartan från 1929 var hela Natura 2000 - området öppen betesmark med endast träd i en liten dunge i öster. Utanför Natura 2000 - området längs med ån var det fortfarande sidvallsäng. På flygfotot från 1940-talet ser det något mer öppet ut än idag men några trädgångar finns och ängslövsbogen med alm i norr precis utanför Natura 2000 - området fanns redan då. Man kan ana spår av brytningen i de kalkrika områdena som vitare nyanser i kartan. I nordväst finns en kvarnlämning efter skvaltkvarnen Skvattemölla, med anor från åtminstone 1600-talets början men kanske ända från 1400-talet. Det äldsta skriftliga namnbelägget på platsen är från år 1437. Kvarndriften upphörde före år 1900. Rester av en gammal kalkugn finns också. Kalktuffsbrytningen höll på ända in på 1920-talet.

Naturtyper

Benestads backar är ett mycket örtrikt område där många arter finns väl spridda och rikligt. Totalt finns drygt 400 kärlväxtarter inom Natura 2000 - områdets ca. 7 ha. Området är mycket varierat och mosaikartat. Arter som gullviva, jungfrulin, majviva, tätört, fältnocka, backsippa, spåtistel, ängsvädd, jordtistel, svinrot, småvänderot, solvända, ängsnycklar, kärrspira, stor ögontröst, raggarv, klintsnyltrot, knippnejlika, pipstakra, buskvicker och backtrav m.m. förekommer. Honungsblomster, kärnocka och brudsporre har tidigare funnits men i alla fall brudsporren och kärnockan verkar nu vara borta från området. Honungsblomster kan finnas kvar i något enstaka exemplar. Fältnockan är starkt hotad på rödlistan och ett åtgärdsprogram finns framtagen för arten. Klintsnyltrot finns inte i särskilt starkt bestånd.

I bottenkiktet finns många mossor som t.ex. fetbålmossa (*Aneura pinguis*), kalkkammosa (*Ctenidium molluscum*), röd skorpionmossa (*Scorpidium revolvens*) spjutmossa (*Calliergonella cuspidata*), krokmossa sp. (*Drepanocladus sp.*), kärrbryum (*Bryum pseudotriquetrum*) och kamtuffmossa (*Palustriella comutata*). Även rödlistade

mossor som liten kalkkuddmossa (*Gymnostomum calcareum*), trubblansmossa (*Didymodon tophaceus*), skånsk sprötmossa (*Eurhynchium schleicheri*) finns. Elegant sköldlav (*Melanella elegantula*) är ett exempel på en rödlistad lav inom området.

Den akut hotade fjärilen Fransk blomvisslare finns också. Fjärilen flyger i två generationer, först i slutet av maj till mitten av juni och åter en gång i augusti. Biotopen är varma gräsmarker och de svenska förekomsterna finns på de solexponerade nordsluttningarna av Fyledalen här i Benestad och vid Ullstorp. Larvens värdväxt är brudbröd. Den lever i sammanspunna blad. Den hotas främst av igenväxning och är pga detta nu försvunnen från Sandhammaren vid Ystad där den tidigare fanns.

I träd- och buskskiktet finns ask, hassel, al, hagtorn, salix, rosarter, slån, alm, syren och fläder. En del värdefulla hasselrika dungar med en del död ved finns. Tre hamlade pilar finns vid Skvattemölla. I ängslövskogen i norr har almsjukan slagit hårt mot träden och ca 10 st almar har dött. I denna skog finns häckande kungsörn.

I anslutning till ån finns ett hav med pestskräp som också har brett ut sig uppför bäckravinerna. Planer finns på att göra en våtmark här. Det finns mycket grodor i trakten och detta kan i så fall bli ett potentiellt grodvatten. Områdets biologiska värden skulle vinna på bildandet av grodvatten. I Benestads backar finns både plana ytor, som ofta är så blöta att de intas av ren kalkkärrsvegetation, och mjukt rundade men branta partier, där dräneringsförhållandena lämpar sig för torrängsflora.

Extremrikkärren (7230) som löper i några stråk uppe på hyllor i sluttningen, alltså i nord-sydlig riktning. De innehåller både högvuxna trubbtågs- och lågvuxna axagsamhällen. I trubbtågssamhällena finns dessutom arter som blåtag, kärrjohannesört, luddunört, vattenmynta och kärrtistel medan axagssamhället innehåller arter som tagelsäv, knappsäv, slätterblomma, rundsileshår, majviva, tätört och blodrot. Arter som småvänderot och näbbstarr trivs i båda typerna av samhällen.

Vissa delar av extremrikkärren som innehåller källor med hårt, kalkrikt vatten och som har pågående tuffbildning har naturtypen Källor med tuffbildning (7220), här finns tätört men den domineras av olika mossarter som t.ex. kamtuffsmossa och fetbålsmossa. Denna naturtyp är prioriterad enligt Natura 2000 och finns annars mest i Norrland. Det finns mer 7220 än det som är inritat på kartan. Då dessa områden är mycket små och svåravgränsade var de svåra att rita in.

Kalkgräsmarken (6210) har på de torrare partierna mellan rännilarna med källvatten ängshavresamhällen med arter som t. ex. färsvingel, backsippa, gullviva, backtimjan, jordtistel, fältvädd, brudbröd, solvända, småfingerört och fältnocka. I de träd- och buskrika delarna finns skogsbingelsamhällen. I de brantaste sluttningarna förekommer harmynta och stenkrassing.

Där marken är planare finns andra ängsväxter som t.ex. rödklint, gulmåra, knölsmörbomma, bockrot, knippfryle och puktörne. Längs med hela den östra kanten finns ett stentippsområde. Rösena ligger mestadels i mycket brant sluttning och är delvis nästan vegetationsfria, delvis skylda av snår och träd.

Fuktängar med blåtåtel och starr (6410)

I särskilt artrika delar av kalkfuktängen finns stor ögontröst, honungsblomster, sumpgentiana, brudsporre och klöverärt. Det är dock tveksamt om brudsporre och honungsblomster fortfarande finns kvar. Sumpgentiana finns i Benestads backar och har där en av endast åtta kända lokaler i Skåne.

Natura 2000-art

Den rödlistade arten kalkkärrsgrynsnäcka (missgynnad) finns inom området. Den lever huvudsakligen i rikkärr och kalkfuktängar. I norra och mellersta Sverige kan den anträffas någon gång även i kärr som inte har utpräglad rik-karaktär som i rikare bäckdrag, i mosslaggar, glesare kärrskogar och strandkärr. Kalkkärrsgrynsnäckan är bunden till öppna kärrmiljöer och förekommer inte i slutna kärrskogar.

Undersökningar har visat att den kan leva i kärr med ett pH mellan 5,75-7,5, alltså i kärr med relativt neutralt pH. Kärrmiljöer är dock ofta mosaikartade och rikare stråk, vilka är snäckans huvudsakliga hemvist, kan förekomma också i fattigkärr. Snäckan hotas av utdikning, dränering m.m. som ändrar hydrologin. Detta har förstört många av de platser som snäckan funnits på tidigare. Eutrofiering genom läckage eller vinddrift av näringsämnen från jordbruket kan i dessa slättbygder utgöra ett annat problem. I överbetade områden kan kornas avföring och urin ha liknande inverkan. Igenväxning med vass, buskage och träd pga. att hävden upphört är också ett problem. Ett lagom betestryck behövs alltså på marker med kalkkärrsgrynsnäcka. På lokaler i den nedre delen av pH-intervallet, med dålig buffringsförmåga, kan även den pågående försurningsprocessen komma att slå ut populationer.

Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus

- Ett nära samarbete mellan berörda myndigheter och den som äger eller brukar en mark är en av de viktigaste förutsättningarna för att ett områdes värdefulla livsmiljöer och arter ska finnas kvar.
- att betesmarken fortsätter av hävdas.
- att betestrycket fortsätter vara lagom högt
- På lång sikt skulle det vara bra om lättare nötdjur används, får rekommenderas dock ej.
- att rikkärren som domineras av trubbtåg slås årligen för att gynna axagen som annars konkurreras ut av trubbtågen. Axagspartierna kan ev. behöva slås ibland

också. På sikt kan det eventuellt räcka med slätter på rikkärren vartannat eller vart tredje år.

- Att det lilla området med kärrknipprot fortsätter att slås årligen liksom den östra kanten.
- Att högrötsängarna börjar slås årligen.
- Att oönskade arter bekämpas årligen genom att slås av.
- att gödsling, stödutfodring, kalkning, nydikning eller insådd av för naturtypen främmande arter ej får förekomma inom området.
- Området fortsätter att hållas öppet med endast små inslag av träd- och buskdungar. Föryngringar av buskgrupperna bör ske och alm m.m. som kommer upp kan tas bort.
- Hydrologin och pH-värdet förblir oförändrad eller endast svagt förändrat även i framtiden. Området där grundvattenbildningen sker får alltså inte påverkas negativt.
- Att det ständigt finns tillgång på framspringande källvatten med hög kalkhalt.
- Att de sällsynta och hotade arterna av kärleväxter m.m. som finns i området fortsätter att finnas kvar i livskraftiga populationer och gärna ökar i frekvens.
- Faunan med bl.a. rödlistade fjärilar och blötdjur i området skall gynnas.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubrikerna ”Förutsättningar för gynnsam bevarandestatus” och ”Ekologiska krav”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Risk för skada

De största riskerna för områdets naturtyper och Natura 2000-arter är:

- De största riskerna för områdets naturtyper är:
- Svag eller utebliven hävd samt ett alltför hårt betestryck eller en för lång betessäsong
- Gödsling, stödutfodring, kalkning, nydikning eller insådd av för naturtypen främmande arter
- igenväxning av trädsikt, busksikt och fältsikt så att de sällsynta arterna konkurreras ut, detta är speciellt viktigt vid källmiljöerna.
- Markexploatering eller annan markanvändningsförändring i objektet eller i angränsande områden, t.ex. skogsplantering, dikning och täktverksamhet. Även dämning i närliggande våtmarks- och fastmarksmiljöer kan ge negativ påverkan på habitatet.
- Användning av avmaskningsmedel som innehåller avermectin som är negativt för den dynglevande insektsfaunan. Insekterna är viktiga för betesmarken då de bryter ned djurspillning.

- Påverkan på det känsliga område av okänd storlek där grundvattnet bildas, som försörjer hela kullen med vatten.
- Åkermarken öster om reservatet måste även i fortsättningen skötas utan tillförsel av näringsämnen, gifter m.m. de närmsta metrarna innan branten.
- Ändrad hydrologi och pH utanför intervallet 5,75-7,5 kan slå ut kalkkärrsgrynsnäckan
- På lång sikt (ca.100 år) kan naturliga erosionsprocesser leda till en minskning av naturtyperna rikkärr och källor med tuffbildning inom området.

Ytterligare information om naturtyper och Natura 2000-arter i tabell 1 kan hämtas från Naturvårdsverkets art- och biotopvägledningar under rubriken ”Hotbild”. Se Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Bedömning av bevarandestatus

Vid fältbesök konstaterades bevarandestatusen för områdets naturtyper (se tabell 2).

Tabell 2. Bevarandestatus 2005 för områdets naturtyper och Natura 2000-arter

Naturtyper	Bevarandestatus
*Kalkgräsmarker (6210)	Mycket gott bevarande
Rikkärr (7230)	Gott bevarande
Högörtsängar (6430)	Ordinärt bevarande
Trädklädda betesmarker av fennoskandisk typ (9070)	Ordinärt bevarande
*Källor med tuffbildning (7220)	Gott bevarande
Fuktängar med blååtätel och starr (6410)	Gott bevarande
Art	
Kalkkärrsgrynsnäcka	Gott bevarande

Skydd och bevarandeåtgärder

Ingrepp som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område kräver tillstånd av länsstyrelsen enligt 7 kapitlet 27-29 § miljöbalken. Detta gäller oavsett om ingreppet sker inom eller utanför ett Natura 2000-område. Bevarandeplanen ska också fungera som underlag för bedömningen av om tillstånd behövs och om tillstånd kan ges.

Markägare har rätt till ersättning om tillstånd inte kan ges och Natura 2000 innebär avsevärda begränsningar i pågående markanvändning inom den berörda delen av fastigheten. Mer information finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Skydd

Benestads backar är naturreservat sedan 1972 och har varit fridlyst område sedan 1961.

Bevarandeåtgärder

Ett förslag till skötselplan finns från 1974 men en uppföljning/revidering är nödvändig.

Staten har det övergripande ansvaret för skötseln av Natura 2000-områden och för att bevarandemålen uppnås. En förutsättning för att nå målen är ett gott samarbete mellan staten och den eller dem som äger eller brukar marken. Om skötseln av ett Natura 2000-område orsakar merkostnader för en markägare eller arrendator kan ersättning fås, till exempel miljöersättning för betesmarker. Markägaren kan även skriva skötselavtal med Länsstyrelsen. Mer information om regler, ansvar och ersättningar i samband med Natura 2000 finns i Naturvårdsverkets broschyr ”Natura 2000 Värdefull natur i Sverige” och på Naturvårdsverkets webbplats www.naturvardsverket.se.

Restaureringsåtgärder

Högörtsängarna bör slås för att hindra uppkomst av sly och högvuxna arter som konkurrerar ut den mer värdefulla kortvuxna floran. Man bör slå dessa områden årligen då högörtsäng är mindre värdefullt än rikkärr och på lång sikt bör rikkärrensarealen bli större på bekostnad av högörtsängarna.

Löpande skötsel

Betesmarken måste fortsätta hävdas. Vid betessäsongens slut bör alla delar av området som djuren kan och vill gå ut i vara nedbetat. Pestskråphavet och de känsliga övre delarna i öster går inte djuren ut i. Den senare är också känslig för tramp. Betestrycket fortsätter att vara högt men pga. erosion och för att gynna kalkkärsgrynsnäcken och stor ögontröst kan inte ett alltför högt betestryck hållas. Betestrycket skall inte vara lågt hellre så att vedväxter etablerar sig. En för lång betessäsong medför också risk för överbetning och erosion.

Området har varierat betestryck idag där kalkgräsmarkerna är mycket välhävda medan rikkärren är svagt hävdade - ohävdade idag. Detta pga att djuren inte gärna går på den sviktande och känsliga marken där uppe. Pestskråpen breder ut sig från dalen så att slänten med finare flora hotas. Djuren går inte ut bland pestskråpen då det inte finns något att beta, växterna är nästan heltäckande. I dalgången är floran trivial i övrigt men man bör ändå få ner bestånden. Här har dock funnits fin flora som t.ex. kärnocka tidigare. Slå åtminstone slänten där floran är fin och helst hela ytan så att pestskråpen inte konkurrerar ut andra arter. Pestskråpen bekämpas två gånger/år idag och det bör fortsätta. Även lantbrukaren som har djuren här lägger ner mycket tid på att bli av med pestskråpen. Den är svår att bli av med helt då man måste vara mycket ihärdig och försöka att få bort så många rötter som möjligt. Varena liten rotbit som finns kvar i jorden blir till en ny planta. Slätter av pestskråpsområdet kan till slut trötta ut plantorna så att de minskar i antal.

Andra önskade arter som vass, älgört, stor ängsyra, hampflokel, rosendunört och kåltistel bekämpas också årligen. Delar av rikkärret slås också årligen och egentligen bör rikkärret slås överallt där det behövs liksom det lilla området med kärrknipprot. De områden som domineras av axag har inte lika stort behov av att slås men de trubbtågsdominerade områdena behöver slås av. Den stora ögontrösten finns i kanterna till kalkfuktängen och den är ettårig så den kan snabbt konkurreras ut om det blir för högt gräs m.m. Den är också känslig för ett hårt betestryck.

På lång sikt är det bättre att ha lättare nötdjur än charolais att beta i detta känsliga och unika område. Det finns problem med erosion i området. Ett lagom betestryck som inte är för hårt eller för svagt behövs för att gynna stor ögontröst samt kalkkärrsgrynsnäckan. Får rekommenderas absolut inte då de betar selektivt och föredrar vissa örter som t.ex. orkidéer. Det kan medföra att växterna inte hinner föröka sig innan de blir uppätta och de minskar därmed i antal. Håll efter buskar och träd i hela området. Föryngra bland buskgrupperna och ta bort uppkommen almsly m.m. som kommit upp. De områden som föreslagits i skötselplanen att vara kvar som områden av skogskaraktär skall dock fortsätta att vara det. De fyller en viktig funktion för områdets insekts- och fågelliv. Fortsätt att hamla de tre grövre pilarna vid kvarnruinen, det var ett tag sedan detta gjordes och någon pil har fallit.

Viktigt att tänka på

Alla som planerar att utföra en åtgärd som man tror kan påverka ett områdes naturvärden ska på ett tidigt stadium kontakta Länsstyrelsen. Det underlättar eventuell tillståndsprövning som Länsstyrelsen ska göra. När det gäller åtgärder på skogsmark ska istället Skogsvårdsstyrelsen kontaktas.

Uppföljning

1. Kontroll av naturtypernas areal, struktur och funktion och typiska arter vart 5-6 år.
2. Kontroll av Natura 2000-arternas förekomst och deras livsmiljöstruktur och funktion vart 5-6 år.
3. Sammanställning och utvärdering av skydd och meddelade tillstånd.

Övrigt

Bevarandeplanen gäller tills vidare. Bevarandeplanen kommer att revideras om ny kunskap ger anledning till det.

Referenser

- Artdatabankens Artfaktablad (1992-2001) för de rödlistade arterna inom området.
Artdatabankens information till Länsstyrelsen i Skåne Län om rödlistade arter, GIS-skikt.
Cambells kulturbygder på 1700-talet
Godsmiljöer i Tomelilla – Studier av ett riksintresse för kulturmiljövården. Länsstyrelsen i Kristianstad län. 1993.
Gröna rums hemsida: <http://www.svt.se/malmo/grona/faq/ovrigt.html> den 11/1-2005
Länsstyrelsen i Kristianstad län 1972. Reservatsbeslut.
Länsstyrelsen i Kristianstad län, 1974. Skötselplan Naturreseptet Benestads backar, Planförfattare Gösta Regnell.
Löfroth M. (ed.) 1997. Svenska naturtyper i det europeiska nätverket Natura 2000. Naturvårdsverket.
Naturvårdsverkets förlag.
Myrskyddsplan för Sverige. 1994, Naturvårdsverket
Länsstyrelsen i Kristianstad län, 1996. Från Bjäre till Österlen, Skånska natur- och kulturmiljöer.
Länsstyrelsen i Kristianstad Län.
Olsson, K.-A. m.fl. 2003. Floran i Skåne. Vegetation och utflyktsmål. Lund.
Översiktsplan för Tomelilla kommun, 2002

Bilagor

1. Karta med naturtyper enligt Natura 2000
2. Rödlistade arter

Upprättad av Länsstyrelsen i Skåne län
Planförfattare: Marie Löfberg
Senast reviderad 2005-11-24 av Marie Löfberg

Bilaga 2

Benestads backar			
<i>Rödlistade arter</i>	Hotkategori	Namn	Vetenskapligt namn
-Kärlväxter	EN	Klintsnyltrot	<i>Orobanche elatior</i>
	VU	Åkermadd	<i>Sheradia arvensis</i>
	VU	Raggav	<i>Cerastium brachypetalum</i>
	NT	Blåtag	<i>Juncus inflexus</i>
	VU	Källgräs	<i>Catabrosa aquatica</i>
	EN	Stor ögontröst	<i>Euphrasia rostkoviana ssp</i>
	CR	Kärnocka	<i>Tephroseris palustris</i>
	VU	Knippnejlika	<i>Dianthus armeria</i>
	VU	Kärnäva	<i>Geranium palustre</i>
	VU	Honungsblomster	<i>Herminium monorchis</i>
	EN	Pipstakra	<i>Oenanthe fistulosa</i>
	NT	Toppjungfrulin	<i>Polygala comosa</i>
	EN	Fältnocka	<i>Tephroseris integriflora</i>
	VU	Buskvicker	<i>Vicia dumetorum</i>
	NT	Majnycklar	<i>Dactylorhiza majalis</i>
	EN	Ängslost	<i>Bromus racemosus</i>
	NT	Trubbtåg	<i>Juncus subnodulosus</i>
	EN	Kattmynta	<i>Nepeta cataria</i>
	CR	Spädnarv	<i>Arenaria leptoclados</i>
-Mossor	VU	Liten kalkkuddmossa	<i>Gymnostomum calcareum</i>
	NT	Trubblansmossa	<i>Didymodon tophaceus</i>
	NT	Skånsk sprötmossa	<i>Eurhynchium schleicheri</i>
-Lavar	VU	Elegant sköldlav	<i>Melanella elegantula</i>
-Fjärilar	CR	Fransk blomvisslare	<i>Pyrgus armoricanus</i>
	EN	Dvärggröfly	<i>Coenobia rufa</i>
-Blötdjur	NT	Kalkkärrsgrynsnäcka	<i>Vertigo geyeri</i>
<i>Arter från Skånes flora</i>			
-Kärlväxter		Slätterfibbla	<i>Hypochoeris maculata</i>
		Backsippa	<i>Pulsatilla vulgaris</i>
		Kärrspira	<i>Pedicularis palustris</i>

		Svinrot	<i>Scorzonera humilis</i>
		Backskaftning	<i>Brachypodium sylvaticum</i>
		Brudbröd	<i>Filipendula vulgaris</i>
		Vildlin	<i>Linacea catharticum</i>
		Majviva	<i>Primula farinosa</i>
		Slätterblomma	<i>Parnassia palustris</i>
		Kärrknipprot	<i>Epipactis palustris</i>
		Tätört	<i>Pinguicula vulgaris</i>
		Axag	<i>Schoenus ferrugineus</i>
		Ängsvädd	<i>Succisa pratensis</i>
		Gullviva	<i>Primula veris</i>
		Sumpgentiana	<i>Gentianella uliginosa</i>
<i>Ovanliga arter</i>			
-Mossor		Fetbålsmossa	<i>Aneura pinguis</i>
		Röd skorpionmossa	<i>Scorpidium revolvens</i>
		Kalkkammosa	<i>Ctenidium molluscum</i>
		Kärrbryum	<i>Bryum pseudotriquetrum</i>
		Kamtuffmossa	<i>Palistriella comutata</i>

Bilaga 1, Översiktskarta på Natura 2000-området Benestads backar

